

IN MUNTENIA.

Logofătul Ión Văcărescu, adevărat Român și iubitor de țără, făcând cunoștință cu George Lazăr, la venirea acestuia în București, fu unul din cei dintâi boeri, care puseră stăruință de fier la înființarea primei scăle române dela St. Sava din București pe timpul Fanarioților din acest secul. El fu unul din cei dintâi scriitori ai secolului nostru, însemnat mai cu seamă ca poet. Sentimentul renașterei naționale se manifesta la dinsul la toate pasurile. Însărcinat de către Domnul Caragea la 1818 să facă un versu la „Condica civilă,” ce o publica acel Domn, pe când toți curtenii se așteptați să vedeți o odă în onoarea Domnului fanariot, Ión Văcărescu având curagiul să scrie în public focul sentimentului său național, scriind :

«Ah! de-am puté redobândi
 «Și câte-avem pierdute,
 «Atunci ce ininiț n'ar vorbi,
 «Ce guri ar maî sta mute?!

«Atunci și acel corb serman
 «Ear' aquilă s'ar face
 «Și-oră ce Român ar fi Roman,
 «Mare'n resboiu și'n pace!»